

สภาพตลาดแรงงานจังหวัดนครศรีธรรมราช

จากการศึกษาพบว่าตลาดแรงงานจากกรณีวันนัดพบแรงงานที่นครศรีธรรมราชในครั้งนั้น มีตำแหน่งงานที่อยู่ในนครศรีธรรมราชค่อนข้างน้อยมากเมื่อเทียบกับตำแหน่งงานที่ร่วมงานทั้งหมด คือพบว่า ตำแหน่งงานในนครศรีธรรมราชมีเพียง 2,128 ตำแหน่ง จากตำแหน่งงานที่มาร่วมงานทั้งหมดจำนวน 16,873 ตำแหน่ง แสดงว่าการขยายตัวของตำแหน่งงานเพิ่มขึ้นในอัตราที่ไม่พรวดพราดมากนัก สามารถอธิบายได้ดังนี้

การขยายตัวของเศรษฐกิจและการจ้างงาน มีลักษณะเป็นไปตามแนวความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจตามลำดับขั้น เป็นการขยายตัวเพิ่มขึ้นของเศรษฐกิจแบบมั่นคง มีการเพิ่มขึ้นแบบค่อยๆเป็นค่อยๆไปตามขั้นตอนธรรมชาติของเศรษฐกิจซึ่งมีพัฒนาการของตลาดแรงงานดังนี้

ขั้นที่ 1 ระบบเศรษฐกิจแบบดั้งเดิม นครศรีธรรมราชที่ผ่านมาเป็นระบบเศรษฐกิจที่อิงการเกษตรเป็นหลัก ได้แก่ข้าว ยางพารา แร่ ประมงขนาดเล็ก เป็นรายได้หลัก ต่อมาค่อยๆมีรายได้เสริมเพิ่มขึ้นมาบ้างเช่น กาแฟ มะพร้าว

ขั้นที่ 2 ขั้นเตรียมการพัฒนา เป็นขั้นที่มีการสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจต่างๆ เช่น การสร้างถนน การขยายตัวทางการศึกษาเพื่อพัฒนาคนและเตรียมคน การพัฒนาระบบการสื่อสารโทรคมนาคม ระบบไฟฟ้า ประปา ระยะเวลาอยู่ในช่วงที่นครศรีธรรมราชพัฒนามากในระหว่างปี 2530-2535 เริ่มเห็นผลในปี 2536 ทำให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2537 เป็นต้นมา

ขั้นที่ 3 ขั้นเข้าสู่กระบวนการการพัฒนา เป็นระยะที่มีการตื่นตัวด้านการลงทุนในสาขาต่างๆ ทั้งด้านการเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การศึกษา ส่งผลให้การขยายตัวด้านแรงงานมีปริมาณมากขึ้น ในนครศรีธรรมราชเริ่มเข้าสู่ขั้นนี้ตั้งแต่ปี 2536 เป็นต้นมา และคงจะต่อเนื่องไปอีกระยะเวลาหนึ่ง

ขั้นที่ 4 ขั้นทะยานเข้าสู่ภาวะของความอุดมสมบูรณ์ ขั้นนี้จะเป็นผลต่อเนื่องจากขั้นที่ 3 ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาในขั้นที่ 3 ยาวนานมาก และยังขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของขั้นที่ 3 ด้วยว่ามีมาก

เพียงใด เมื่อเข้าสู่ขั้นนี้ สังคมนครศรีธรรมราชจะมีเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆมากมายในปริมาณที่เพียงพอ แรงงานส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานที่มีฝีมือ และเป็นแรงงานที่ใช้ทักษะเฉพาะมาก เมื่ออยู่ในขั้นนี้ระยะหนึ่งจึงจะเข้าสู่ขั้นที่ 5 ต่อไป

ขั้นที่ 5 ขั้นอุดมสมบูรณ์ เป็นขั้นที่สมาชิกในสังคมมีมาตรฐานการครองชีพสูงมาก มีเครื่องมือเครื่องใช้ที่มีคุณภาพอย่างสมบูรณ์ วิถีชีวิตส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี ประชาชนมีความสุขสบายโดยทั่วหน้า มีการจ้างงานเต็มที่ ขั้นนี้จึงเป็นขั้นที่ย่างไกลเอามากๆในสังคมของชาวนครศรีธรรมราช คงจะเป็นเป้าหมายหรือความคาดหวังต่อไปในอนาคต

โดยสรุปจากมุมมองนี้พบว่า สภาพตลาดแรงงานที่นครศรีธรรมราช จัดว่าอยู่ในลำดับขั้นการพัฒนาที่ 2 ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาขั้นที่ 3 แนวโน้มของตลาดแรงงานจะเพิ่มความคึกคักขึ้นเรื่อยๆตามกระแสของการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานอยู่ก่อนระยะหนึ่ง แล้วจะคึกคักตามมาในการลงทุนที่ต่อเนื่อง เชิงการเกษตรก้าวหน้า การเกษตรอุตสาหกรรม อุตสาหกรรม ตลอดจนด้านธุรกิจบริการ

ทิศทางของตลาดแรงงานนครศรีธรรมราช มีปัจจัยที่เป็นตัวชี้ในการขยายตัวที่น่าสนใจอยู่ดังนี้

โครงการสะพานเศรษฐกิจ ขนอม-กระบี่ มีแนวโน้มชัดเจนว่า จะเกิดท่าเรือน้ำลึก มีการก่อสร้างคลังน้ำมัน โรงงานปิโตรเคมี และอื่นๆที่ต้องใช้เงินทุนมากมาย ทั้งที่อำเภอขนอมและอำเภอเมืองกระบี่ คาดว่าจะส่งผลต่อเนื่องให้เกิดนิคมอุตสาหกรรมที่อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช อำเภอบ้านนาเดิม จังหวัดสุราษฎร์ธานี อำเภอเมืองกระบี่ อันจะส่งผลต่อเนื่องในรูปของธุรกิจ และอุตสาหกรรมบริการรายย่อยเพิ่มขึ้นมากมายในนครศรีธรรมราช โดยเฉพาะอำเภอขนอม อำเภอสิชล อำเภอท่าศาลา อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช และอำเภออื่นๆ

สถานอุดมศึกษา ปี 2540 เป็นต้นไป มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จะเปิดรับนักศึกษาเข้าเรียน มหาวิทยาลัยรามคำแหงวิทยาเขตนครศรีธรรมราช และมหาวิทยาลัยเอกชนที่เปิดสอนในระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีสาขาวิชามากขึ้น จะสามารถดึงดูดคนให้เดินทางมานครศรีธรรมราชมาก ส่งผลให้เกิดธุรกิจเชิงบริการให้ขยายตัวมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ความสนใจของผู้ประกอบการในนครศรีธรรมราช

ผู้ประกอบการในนครศรีธรรมราชมีความคาดหวังค่อนข้างสูงจากการจัดงานวันนัดพบแรงงาน เพราะเป็นโอกาสหนึ่งที่จะเลือกบุคคลที่ตรงตามความต้องการเข้ามาร่วมทำงาน และยังคาดหวังว่าการจัดงานวันนัดพบแรงงาน จะได้รับความสะดวก ความรวดเร็วในการคัดเลือกบุคคลที่ต้องการ ผู้ประกอบการทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถามยังมีความเห็นว่า งานวันนัดพบแรงงานจะก่อประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการและผู้สมัครงานอย่างมาก

บรรยากาศของการจัดงานวันนัดพบแรงงาน ผู้ประกอบการมีความเห็นว่า กระบวนการที่ทางเจ้าหน้าที่จัดระบบไว้ มีความคล่องตัวมากพอสมควร ขั้นตอนในการดำเนินการตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงการยื่นรายละเอียดและสัมภาษณ์โดยตรงจากผู้ประกอบการ มีความเหมาะสมดี ประเด็นการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการและผู้สมัครงานมาร่วมงานนั้น ผู้ประกอบการหลายคนได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า การประชาสัมพันธ์ส่วนใหญ่ยังเป็นแบบทั่วๆไป ไม่ค่อยจะเข้มข้นเท่าใดนัก

ความเห็นของผู้ประกอบการต่อการรับสมัครงาน ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ที่มารับสมัครมีความเห็นว่า โอกาสในการเลือกบุคคลจากผู้สมัครเข้ามา มีระดับปานกลาง ความพึงพอใจต่อจำนวนของผู้สมัครงานในสาขานั้นๆจึงมีไม่ค่อยจะมาก กรณีประเภทของผู้สมัครงานที่ให้ผู้ประกอบการได้เลือกมีน้อย

จากการสัมภาษณ์กับผู้ประกอบการจำนวน 8 ราย ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ผู้สมัครงานที่มาสมัครนั้น มีคุณสมบัติเด่นๆเฉพาะค่อนข้างน้อย และบุคคลที่ตลอดจนคุณสมบัติที่ผู้ประกอบการต้องการนั้น ผู้สมัครส่วนใหญ่ไม่มี ฉะนั้นการผลิตคนวัยแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการโดยตรงนั้น เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในอนาคต เพราะความรู้ความสามารถของผู้สมัครส่วนใหญ่เป็นกลางๆ ขณะที่ผู้ประกอบการต้องการความสามารถเฉพาะเป็นหลัก และต้องการผู้ที่มีความคิดที่จะพัฒนางานในสาขาของตนเป็นหลัก ในโอกาสต่อไปต้องช่างหน้าด้วย

ความเห็นของผู้สมัครงานต่อการจัดงานวันนัดพบแรงงานจังหวัดนครศรีธรรมราช

ความคาดหวังของผู้สมัครงานก่อนวันนัดพบแรงงาน ผู้สมัครงานส่วนใหญ่คาดหวังว่าจะได้
รับการบรรจุงานจากการสมัครงานในงานระดับปานกลางค่อนข้างน้อย แต่ส่วนใหญ่ก็ยังต้องการ
ไปร่วมงาน เพราะว่าเป็นอีกโอกาสหนึ่งที่จะมีโอกาสเลือกงานใหม่หรือมีโอกาสได้ทำงานที่ต้องการ
การเสียที่ ผู้สมัครงานส่วนใหญ่เห็นว่า การจัดงานวันนัดพบแรงงาน จะก่อประโยชน์อย่างมาก
ให้กับผู้ต้องการสมัครงาน

ความเห็นของผู้สมัครงานต่อบรรยากาศของงานวันนัดพบแรงงาน

กรณีระบบและความสะดวกที่ทางเจ้าหน้าที่จัดเตรียมไว้ ผู้สมัครงานส่วนใหญ่เห็นว่ามีความ
เหมาะสมมากและเหมาะสมระดับปานกลาง กรณีการประชาสัมพันธ์ ส่วนใหญ่เห็นว่า มีความ
เหมาะสมมากและปานกลางเช่นเดียวกัน

ทัศนคติของผู้สมัครงานเกี่ยวกับตำแหน่งงานและปัจจัยต่างๆในการทำงาน

ผู้สมัครงานได้คำนึงถึงปัจจัยในการสมัครงานตามความเห็นดังนี้

1. โอกาสและความก้าวหน้าต่อไปในอนาคต
2. ประเภทและชนิดของงาน โดยเลือกประเภทของงานและชนิดของงานที่ตนชอบ
มาพิจารณาก่อน
3. รายได้และค่าตอบแทนที่ได้รับ
4. ศักดิ์ศรีและรูปแบบของงานและตำแหน่งงาน
5. ความหรูหราของสถานที่ทำงาน (คำนึงถึงน้อยที่สุดใน 5 ปัจจัยข้างต้น)

จากทัศนคติข้างต้นพบว่า ผู้สมัครงานส่วนใหญ่คำนึงถึงผลประโยชน์และคำนึงอยู่มาก
การสนใจโอกาสที่จะก้าวหน้าและประเภทงานที่ตนชอบและยอมรับได้นั้น แสดงว่าผู้สมัครงานต้อง
สามารถรองรับได้ หรือไม่ถึงกับเดือดร้อนมากถ้าไม่ได้งานทำทันที การรักความก้าวหน้าและ
เลือกประเภทงาน จะเป็นตัวชี้ว่า การขยายงานและการพัฒนาบุคคลากรให้ตรงสายนั้นมีโอกาส
ทำได้มากในอนาคต ซึ่งผู้ประกอบการน่าจะสนใจกรณีนี้เป็นพิเศษ

การตัดสินใจสมัครงานของพลสมัครงาน ใต้ค่านึงลงปัจจัยทางๆดังนี้

1. ความมั่นคงในหน้าที่การงานที่ทา
2. รายได้และผลตอบแทนที่จะได้รับ
3. โอกาสแห่งความก้าวหน้า
4. ตำแหน่งงานที่มีเกียรติในสังคม

จากการสัมภาษณ์เชิงเฉพาะบุคคลจากพหุสมัครงานจำนวน 15 ราย พบว่าพหุสมัครม
งานทำอยู่ก่อนแล้ว ต้องการมาหางานใหม่ที่น่าสนใจกว่านั้น ส่วนใหญ่รู้สึกว่าจะตนเองถูกนายจ้าง
เอาเปรียบมาก โดยจ้างต่ำกว่าค่าแรงที่ราชการกำหนดมาก หากนายจ้างจ้างต่ำกว่าค่าแรง
ที่ราชการกำหนดไม่มากนัก และมีโอกาสก้าวหน้าในสายงานนั้น ก็เต็มใจที่จะทำงานต่อไปโดยไม่
ไม่เปลี่ยนงาน และยังพบอีกว่า สิ่งพหุสมัครกล่าวถึงมากที่สุดคือรายได้พอสมน่าสมเนอกับงานที่ทา
ตำแหน่งหน้าที่ทา ต้องการให้นายจ้างให้เกียรติ ให้โอกาสตามศักยภาพของตำแหน่งนั้นๆจาก
นายจ้าง